

ΣΥΝΑΥΛΙΑ για την ενίσχυση των παιδιών με ειδικές ανάγκες στο Μέγαρο Μουσικής

Μια αγκαλιά μελωδίες

Της ΑΝΝΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

■ **Εκίνησαν** θέλοντας να προσφέρουν ένα «στοργικό αγκαλιάσμα» στα παιδιά με ειδικές ανάγκες, αφού, όπως λένε, αν δεν τ' αγαπάς, τους προσθέτεις ακόμη μια αναπηρία. Γι' αυτό και επιδιώκουν να αποκτήσουν τα αγγελοῦδια την αυτονομία τους, «εφόσον είναι εφικτό, ώστε να μπορούν να ζήσουν και δίχως τη βοήθεια των οικείων τους», μας εξηγεί η κ. Αγαθή Δουρμούσουλου, μιλώντας για τις δραστηριότητες της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας και Αποκατάστασης Αναπήρων Παιδών (ΕΛΕΠΑΠ) και το πρόσωπό της πλημμυρίζει από τρυφερότητα.

Μητέρα η ίδια και γιαγιά έξι εγγονιών, είναι υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων της ΕΛΕΠΑΠ, που διοργανώνει αύριο στις 9.30 μ.μ. στην αίθουσα Φίλων του Μεγάρου Μουσικής συναυλία με τίτλο: «Μελωδικά Φτερουγίσματα Αγάπης και Ειρήνης» για την ενίσχυση των παιδιών με ειδικές ανάγκες. Η Ορχήστρα των Χρωμάτων, υπό τη μουσική διεύθυνση του Μιλτού Λογάδη, θα ερμηνεύσει έργα Γάλουκ, Μότσαρτ και Χατζιδάκι, ενώ σολίστ στο πιάνο, στο κοντσέρτο 488 του Μότσαρτ, θα είναι ο Αλέξανδρος Καπέλης.

■ **Μιλήσατε** για την τρυφερή αγκαλιά που θέλετε να προσφέρετε στα παιδιά με ειδικές ανάγκες. Στα 62 χρόνια που λειτουργεί η ΕΛΕΠΑΠ, πόσο έχουν αλλάξει οι αντιλήψεις των Ελλήνων;

■ «Από τότε ευτυχώς έχουν αλλάξει πολλά, αν και απομένουν να γίνουν αρκετά περισσότερα. Ανθρωποι της ΕΛΕΠΑΠ, που επιχειρούσαν να βοηθήσουν άτομα με ειδικές ανάγκες και είχαν την κατάρτιση να το πράξουν, συναντούσαν κλειστές πόρτες. Σήμερα, οι γονείς οδηγούν από μόνοι τους το παιδί στο ίδρυμά μας, το οποίο λειτουργεί με το σύστημα της ανοιχτής περιθάλψης, γιατί γνωρίζουν ότι θα βρουν βοήθεια και υποστήριξη από ειδικούς. Με τη βοήθεια γιατρών κάθε ειδικότητας και ψυχολόγων, λογοθεραπευ-

τών, εργασιοθεραπευτών, φυσιοθεραπευτών, οι γονείς διαπιστώνουν ότι οι δυνατότητες του παιδιού τους είναι πολύ περισσότερες απ' αυτές που πίστευαν, πως είχε».

■ **Πόσα παιδιά έχουν βρει στήριξη μέχρι στιγμής στην ΕΛΕΠΑΠ;**

■ «Από τον καιρό, που πρωτοιδρύθηκε, έχουν περάσει από τα έξι κέντρα, που διαθέτουμε σε όλη την Ελλάδα, στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τα Ιωάννινα, τα Χανιά, τον Βόλο και το Αργό, περίπου 90.000 παιδιά. Με την εκδήλωση που διοργανώνεται στο Μέγαρο Μουσικής το βράδυ της Πέμπτης, υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων και με τη χορηγία της Τελεστέ, επιδιώκουμε να έρθουμε σε επαφή με τον κόσμο και αποβλέπουμε στη συγκέντρωση χρημάτων για την υποστήριξη των παιδιών. Η κοινωνία προχωράει μπροστά, όταν αποδέχεται τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και η Πολιτεία οφείλει να τους παρέχει εξυπηρέτησεις».

■ **Πολλές φορές έχει γίνει λόγος για τις δυσκολίες που συναντούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες, ακόμη και στις καθημερινές τους μετακινήσεις...**

■ «Σε σχέση με παλαιότερα, έχουν γίνει αρκετά βήματα. Η πρόσβαση όμως των ανθρώπων με ειδικές ανάγκες σε οριζόμενους χώρους, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από ελλιπής έως απαγορευτική. Πέρα από τις καθημερινές ανάγκες, υπάρχουν και αυτές που αφορούν την πνευματική τους τροφή, την πρόσβαση τους σε οινεμά, σε κέντρα διασκέδασης, σε θέατρα. Το πρώτο πράγμα, όμως που θα πρέπει να φροντίσει η κοινωνία ώστε να ενταχθούν ομαλά, είναι ευκαιρίες για δουλειά, ανάλογα με την επαγγελματική κατάρτιση που έχουν αποκτήσει».

■ **Πόσο διαφοροποιημένη είναι η εικόνα της Ελλάδας, σε σχέση με τις δυτικοευρωπαϊκές χώρες;**

■ «Η ΕΛΕΠΑΠ παρακολουθεί τις διεθνείς εξελίξεις και είναι μέλος της Διεθνούς Εταιρείας Αποκατάστασης (R-I). Η πρόεδρος μας μάλιστα, η κ. Μαίρη Κανελλοπούλου-Καρέλα, είναι αντιπρόεδρος της διεθνούς οργάνωσης R-I και μπορούμε να πούμε ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα, ιδίως την τελευταία δεκαετία».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΠΕΛΗΣ:

Ο καλλιτέχνης οφείλει να συνεισφέρει με την τέχνη του για ανθρωπιστικούς σκοπούς

Της ΑΝΝΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Ενα λυγρόκορμο παλικάρι, με έντονο βλέμμα και γοητευτικό χαμόγελο, εισέβαλε αργά χθες το βράδυ στα γραφεία της εφημερίδας μας, ύστερα από πρόσκλησή μας. Είναι ο ίδιος άνθρωπος, που έχει αποσπάσει θυραυμικές κριτικές στο εξωτερικό, από εφημερίδες όπως η «New York Daily News», η οποία τον έχει αποκαλέσει «μάγο των ηλίκτρων», καθώς και η «International Press Service», που ύμνησε το πάθος και το λυρισμό του.

Γεννημένος στο Περού, από Έλληνα πατέρα και Περουβιανή μητέρα, ο **Αλέξανδρος Καπέλης**, σολίστ στο πιάνο, ήρθε στην Ελλάδα από τη Ν. Υόρκη όπου διαμένει μόνιμα για να ερμηνεύσει αύριο στο Μέγαρο Μουσικής το Κοντσέρτο για πιάνο 488 του Μότσαρτ. Η συναυλία με την Καμεράτα Ορχήστρα Φίλων της Μουσικής, που θα διευθύνει ο Μίλτος Λογιάδης, γίνεται για την ενίσχυση της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας και Αποκατάστασης Αναπήρων Παιδών (ΕΛΕΠΑΠ).

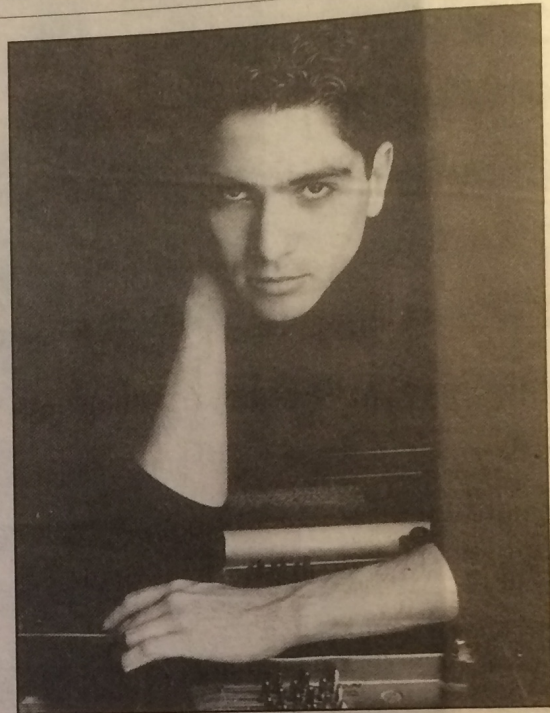
Αναπόφευκτα η συζήτησή μας στράφηκε στους ανθρώπους με ειδικές ανάγκες και στο γεγονός ότι ήρθε στην Ελλάδα μόνο και μόνο για τη συγκεκριμένη συναυλία.

«Ήταν μεγάλη μου χαρά να προσκληθώ στην Ελλάδα από την ΕΛΕΠΑΠ και να παίξω με την Ορχήστρα των Χρωμάτων στο Μέγαρο Μουσικής. Θεωρώ πάντως υποχρέωση κάθε καλλιτέχνη να ενδιαφέρεται για τα κοινωνικά προβλήματα. Οφείλει να συνεισφέρει με την τέχνη του για ανθρωπιστικούς σκοπούς».

■ **Στο Μέγαρο Μουσικής θα ερμηνεύσετε κοντσέρτο για πιάνο του Β.Α. Μότσαρτ. Ποιο πιστεύετε ότι είναι το στοιχείο που κάνει τόσο αγαπητό τον Μότσαρτ, ακόμη και σε ανθρώπους που δεν αγαπούν την κλασική μουσική;**

■ «Εάν ήταν να συγκρίνω τη μουσική με τη θρησκεία, ο Μότσαρτ για τη μουσική θα ήταν όπως ο Χριστός για τη θρησκεία. Ο Μπαχ λ.χ. είναι αυστηρός. Ο Μότσαρτ διαπνέεται από το μεγαλείο και την τελειότητα του θεού και ταυτόχρονα είναι έντονο στη μουσική του και το ανθρώπινο στοιχείο. Αν θέλετε, υπάρχει η «θεία πνοή», η φυσιολογική ροή της μουσικής, το μεγαλείο της δομής, της τεχνικής, της σύνθεσης, του χειρισμού των αναλογιών και όλα τα συναισθήματα: χαρά, αθωότητα, έρωτας, θρήνος, θάνατος. Ο Μότσαρτ επηρεάζει άμεσα τον άνθρωπο, γι' αυτό πιστεύω ότι έχει τέτοια απήχηση».

■ **Σε ηλικία εννέα χρόνων σάς χαρακτηρίσαν παιδί-θαύμα. Πόσο δύσκολο είναι να επιβεβαιώσει και κάποιος το χαρακτηρισμό, ως ενήλικος;**

Ο καλλιτέχνης δεν μπορεί να απουσιάζει από την κοινωνία, δηλώνει ο πιανίστας Αλέξανδρος Καπέλης

Η μουσική είναι έρωτας

■ «Δεν νομίζω ότι υπήρξε ποτέ παιδί-θαύμα. Ωστόσο, δεν αρκεί να είσαι ένα από τα πολλά υποσχόμενα ταλέντα της κλασικής μουσικής, αλλά η ποιότητα της απόδοσής σου να είναι τέτοια ώστε να εκπληρώσεις την υπόσχεση του ταλέντου σου... Η μουσική όμως είναι έρωτας για μένα. Δεν θα μπορούσα να ζήσω χωρίς αυτήν. Αν και υπάρχει η απηχία της έναρξης στη συναυλία, άμα έχεις τη σωστή τεχνική, θεωρητική και διανοητική υποδομή, την ώρα της εκτέλεσής του έργου πρέπει να αφήσεις να σε παρυσώσει η μουσική, να βιώσεις το συναισθήμα και να εγκαταλείψεις στο πάθος της».

■ **Εχετε διευθύνει όμως και την Ορχήστρα του Φεστιβάλ Τίμπορ-Βάργκα. Πόσο δύσκολος είναι ο συντονισμός;**

■ «Παρουσίασα τον Ιούλιο Καίσαρα του Χέντελ, το περασμένο καλοκαίρι στο Ερνεν της Ελβετίας και ήταν μια πολύ διαφορετική εμπειρία. Στην όπερα ο συντονισμός εξαρτάται από έναν άνθρωπο που πρέπει να κατευθύνει τόσο τη δραματική ροή όσο και τη μουσική, αλλά πιστεύω ότι το αποτέλεσμα μας δικαιώνει».

■ **Ο έρωτάς σας για τη μουσική, σας στερεί άλλες απολαύσεις;**

■ «Άγαπητο τη ζωή και μ' αρέσει ν' ασχο-

λούμαι και με άλλα χόμπι. Εχω αδυναμία στην ιππασία, σε σημείο να έχω οπάρσει δύο πλευρά. Εντελώς συμπτωματικά, ασχολήθηκα κάποια στιγμή και με το μόντελινγκ. Οι μεγάλοι οίκοι μερικές φορές χρησιμοποιούν στις διαφημίσεις τους διάφορα πρόσωπα των τεχνών, όπως ο Ρικάρντο Μούτι, η Κίρι Τεκανάουσα... Ετσι έκανα κι εγώ μερικές φωτογραφίες, όταν μου προτάθηκε από έναν παραγωγό μέσας, για ρούχα και αρώματα».

■ **Σχέδια για το μέλλον;**

■ «Μεταξύ άλλων συναυλιών, το Δεκέμβριο εμφανίζομαι με την Φιλαρμόνια Ορχήστρα του Λονδίνου στη Ν. Υόρκη στο Τάουν Χολ, ενώ την άνοιξη του 2000 θα εμφανιστώ με τη Συμφωνική του Μόντρεαλ, υπό το μάστορο Σαρλ Ντιπού».

■ **Εχετε φύγει αρκετά χρόνια από την Ελλάδα. Βλέπετε αλλαγή στη νοοτροπία των Ελλήνων σε σχέση με την κλασική μουσική;**

■ «Η κλασική μουσική έχει προχωρήσει πολύ στην Ελλάδα και αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα. Πιστεύω ότι έχει συμβάλει πάρα πολύ σ' αυτό και ο Οργανισμός του Μεγάρου Μουσικής, διότι υπάρχει ένας αξιοπρεπής χώρος και η κατάλληλη υποδομή, που επιτρέπει να έρχονται εδώ καλλιτέχνες διεθνούς κύρους».